

Udskriftsdato: 20. december 2025

KEN nr 9436 af 15/11/1994 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse U-24-94 om erhvervsevnetabserstatning - midlertidig løbende ydelse - forrevalidering - arbejdsprøvning - arbejdsskade

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 12216-9317120-93

Ankestyrelsens principafgørelse U-24-94 om erhvervsevnetabserstatning - midlertidig løbende ydelse - forrevalidering - arbejdsprøvning - arbejdsskade

Resume:

Ankestyrelsen har behandlet spørgsmålet om erhvervsevnetabserstatning efter arbejdsskadeforsikringsloven som midlertidig løbende ydelse i tilfælde, hvor skadelidte modtager sygedagpenge i forbindelse med forrevalidering.

Ankestyrelsen tog udgangspunkt i, at efter arbejdsskadeforsikringsloven skal Arbejdsskadestyrelsen afgøre, om der tilkommer en skadelidt erstatning for tab af erhvervsevne og varigt mén, når der efter sygebehandling, optræning eller anden revalidering er grundlag for at skønne over skadelidtes fremtidige tilstand og erhvervsmuligheder.

Hovedreglen er således, at revalidering skal være afklaret, før der tages stilling til spørgsmålet om erstatning for tab af erhvervsevne.

Videre gælder det, at afgørelsen så vidt muligt skal træffes inden 1 år og senest 2 år efter arbejdsskadens indtræden.

Dette indebærer, at der, når der er tale om revalidering, som ofte strækker sig ud over 2-års fristen, må træffes en foreløbig afgørelse, selvom skadelidtes forhold ikke er endeligt afklarede.

Ankestyrelsen fandt, at en midlertidig erstatning i form af en løbende ydelse kan ydes som supplement til sygedagpenge, når skadelidte modtager dagpenge i forbindelse med forrevalidering. Sygedagpenge og erstatning for tab af erhvervsevne må sammenlagt dog ikke overstige skadelidtes hidtidige indkomst.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om sikring mod følger af arbejdsskade - lov nr. 390 af 20. maj 1992 - § 31, stk. 1 og § 32, stk. 4

Sagsfremstilling 1:

En 42-årig slagteriarbejder måtte i 1989 opgive sit hidtidige job på grund af en arbejdsskade i form af en albuelidelse. Skadelidte havde fået tilkendt 8% i ménerstatning.

I november 1990 startede skadelidte på en uddannelse som strikker med økonomisk støtte i form af bruttorevalideringsydelse efter bistandslovens § 43. I juni 1991 blev han påny sygemeldt og ophørte med uddannelsen, idet arbejdet som strikker var for belastende for armene. Revalideringsydelsen blev afløst af sygedagpenge, mens skadelidte i samråd med socialforvaltningen overvejede anden revalidering.

I perioden 1. april 1992 til 31. maj 1992 deltog skadelidte i arbejdsprøvning på et fritidscenter. Herefter begyndte han i august 1992 på VUC med henblik på at kvalificere sig til optagelse på pædagogisk seminarium. Skadelidte modtog under hele dette forløb sygedagpenge indtil den 1. februar 1993, hvor han igen overgik til bruttorevalideringsydelse.

Arbejdsskadestyrelsen udsatte afgørelsen om erhvervsevnetabserstatning den 10. januar 1992 under henvisning til den uafklarede situation, og den 4. september 1992 under henvisning til at skadelidte modtog sygedagpenge.

Den 23. februar 1993 traf Arbejdsskadestyrelsen afgørelse om tilkendelse af erstatning for tab af erhvervsevne svarende til 20%. Erstatningen blev tilkendt som en midlertidig løbende ydelse fra den 1. februar 1993. Arbejdsskadestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at skadelidte pr. 1. februar 1993 var bevilget revalideringsydelse og var startet på VUC.

I klagen anførte skadelidte, at han ikke kunne acceptere, at han ikke havde fået tilkendt erstatning for tab af erhvervsevne fra et tidligere tidspunkt. Skadelidte henviste til, at han var startet på uddannelse med hjælp efter bistandslovens § 43 i november 1990. Han ophørte i juni 1991 på grund af tiltagende smerter i armene. Senere påbegyndte skadelidte uddannelse på VUC med henblik på at kvalificere sig til optagelse på pædagogisk seminarium.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at skadelidte var berettiget til en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne svarende til 20% som løbende ydelse fra april 1992, hvor skadelidte begyndte på arbejdsprøvning som led i en revalidering med henblik på senere pædagoguddannelse.

Ved fastsættelsen af tidspunktet for udbetaling af den løbende ydelse lagde Ankestyrelsen vægt på, at skadelidtes revaliderings- og erhvervsmæssige situation havde været uafklaret fra sommeren 1991, hvor skadelidte ophørte med revalideringen til strikkeoperatør. På grund af den uafklarede situation var der ikke grundlag for at tilkende skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne før påbegyndelsen af forrevalideringen den 1. april 1992.

Ankestyrelsen ændrede således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.

Sagsfremstilling 2:

En 24-årig specialarbejder blev i januar 1992 sygemeldt efter en arbejdsskade, hvor han beskadigede højre arm og hånd. Skadelidte fik tilkendt 60% i ménerstatning.

I januar 1993 startede skadelidte på specialundervisning i form af forberedelse til 9. og 10. klasse. Forsørgelsesgrundlaget var sygedagpenge. Det fremgik, at skadelidtes læge havde frarådet skadelidte at starte på VUC i den periode, fordi der muligvis kunne blive tale om ny operation, og det ville medføre en del fravær.

Arbejdsskadestyrelsen fandt ved afgørelse af 2. september 1993 ikke grundlag for at tilkende skadelidte erstatning for tab af erhvervsevne. Der blev lagt vægt på, at skadelidte modtog sygedagpenge.

Under Ankestyrelsens behandling af sagen blev det af kommunen oplyst, at skadelidte siden januar 1993 havde været under uddannelse. Skadelidte skulle ikke opereres, idet det lægeligt var vurderet, at funktionen i hånden ikke kunne bedres. Det blev endvidere oplyst, at skadelidte skulle starte på VUC i august 1994, og at han stadig modtog sygedagpenge.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at skadelidte var berettiget til en midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne svarende til 15%, der skulle udbetales som løbende ydelse. Erstatningen blev tilkendt fra januar 1993, hvor skadelidte startede på forrevalidering i form af forberedelse til 9. og 10. klasse, og hvor retten til sygedagpenge blev forlænget.

Der blev ved afgørelsen lagt vægt på, at revalidering var påkrævet på grund af arbejdsskadens følger, og at skadelidte havde været i et uafbrudt uddannelsesforløb.

Ved fastsættelsen af størrelsen af erhvervsevnetabet blev der lagt vægt på, at skadelidte modtog sygedagpenge under forrevalidering, og at erstatningen for tab af erhvervsevne skulle ydes som et supplement til dette forsørgelsesgrundlag. Sygedagpenge og erstatning for tab af erhvervsevne måtte samlet ikke overstige skadelidtes hidtidige indkomst.

Ankestyrelsen ændrede således Arbejdsskadestyrelsens afgørelse.